

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 95.359 van 14 mei 2001
in de zaak A. 69.620/IX-1064.**

In zake : de VZW Nationaal Syndicaat der Militairen,
die woonplaats kiest bij
F. BEUN, VZW KVB00, W. CLAEYS,
P. BLEYFUESZ en J. DOLFEYN,
Milcampslaan 77,
Brussel

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Landsverdediging.

D E R A A D V A N S T A T E, I X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de
VZW NATIONAAL SYNDICAAT DER MILITAIRES
(afgekort: VZW NSM) op 1 juli 1996 heeft ingediend om
de vernietiging te vorderen van het koninklijk besluit
van 25 april 1996 tot uitvoering van de wet van 11 juli
1978 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid
en de vakbonden van het militair personeel van de land-,
de lucht- en de zeemacht en van de medische dienst;

Gezien de regelmatig memories van antwoord
en van wederantwoord;

Gezien de "aanvullende memories van antwoord
en van wederantwoord";

Gezien het verslag opgemaakt door eerste
auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de beschikking van 19 februari 2001
die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het
dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 19 februari 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 april 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat Th. VERMEIRE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van luitenant-kolonel militair administrateur R. GERITS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-adfelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat het bestreden koninklijk besluit van 25 april 1996 bekendgemaakt is in het Belgisch Staatsblad van 1 mei 1996; dat het dezelfde dag in werking is getreden;

2.1. Overwegende dat de verwerende partij de ontvankelijkheid *ratione personae* van het annulatieberoep betwist; dat zij vooreerst opmerkt dat de rechtspersoonlijkheid waarop de verzoekende partij zich als VZW beroept, verkregen is op basis van een onregelmatige beslissing van de feitelijke vereniging Nationaal Syndicaat der Militairen zodat, *a fortiori*, de voorzitter van de beheerraad, die het onderhavige

verzoekschrift ondertekend heeft, niet bevoegd was om het beroep in te dienen; dat zij vervolgens het belang van de verzoekende partij in vraag stelt doordat haar ledenaantal, met een penetratiegraad van 1,5 %, te gering is;

2.2. Overwegende dat de verzoekende partij daarop antwoordt dat zij sinds 1 mei 1996 "de bijkomende hoedanigheid van VZW heeft aangenomen" en dat er ten onrechte verwezen wordt naar de vermeende onwettigheid van de vorige statuten aangezien de statutenwijzigingen rechtsgeldig tot stand gekomen zijn; dat zij, wat haar belang betreft, wijst op de onduidelijkheid van de exceptie en op het feit dat zij, als VZW, niet moet bewijzen hoe groot haar aanhang in het leger is maar dat de ontvankelijkheid van het beroep beoordeeld moet worden in functie van haar statuten;

2.3.1. Overwegende dat de verzoekende partij een vereniging zonder winstgevend doel is; dat overeenkomstig artikel 3 van de wet van 27 juni 1921 waarbij aan de verenigingen zonder winstgevend doel en aan de instellingen van openbaar nut rechtspersoonlijkheid wordt verleend, de vereniging rechtspersoonlijkheid bezit van zodra de statuten en de identiteit van de leden van de raad van beheer in de bijlagen van het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt zijn; dat de verwerende partij niet betwist dat de verzoekende partij zich naar de voorschriften van artikel 3 heeft gedragen; dat daaruit volgt dat de verzoekende partij over de rechtspersoonlijkheid beschikt en dat zij overeenkomstig de bepalingen van haar statuten in rechte kon treden; dat zij ook dienovereenkomstig in rechte getreden is;

2.3.2. Overwegende dat de verzoekende partij, als syndicale organisatie, onder de gelding van het

koninklijk besluit van 20 oktober 1964 tot oprichting van een commissie van advies voor het militair personeel van de land-, de lucht- en de zeemacht en van de medische dienst (hierna: CAMP) en vooraleer dat besluit op 11 augustus 1994 gewijzigd werd, leden van de personeelsvertegenwoordiging kon aanduiden met het oog op het voeren van de syndicale besprekingen; dat naar haar zeggen zij met dat koninklijk besluit van 11 augustus 1994 op een onregelmatige, want discriminerende wijze van de medewerking uitgesloten is; dat met het bestreden besluit (artikel 104) dat koninklijk besluit van 20 oktober 1964 wordt opgeheven en dat de erkenning als syndicale organisatie waarover de verzoekende partij beschikte door artikel 105 van het bestreden besluit afhankelijk wordt gemaakt van een nieuwe aanvraag en van een nieuw onderzoek volgens de regels van het nieuw ingevoerde besluit; dat de verzoekende partij terecht stelt dat het bestreden besluit bepalingen bevat "die het voortbestaan van de VZW NSM als erkende syndicale organisatie rechtstreeks bedreigen"; dat aldus de verzoekende partij afdoende het bestaan van een rechtstreeks persoonlijk belang bewijst;

3.1. Overwegende dat de verzoekende partij in een enig middel de schending aanvoert van het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel, op zich genomen en gecombineerd met artikel 27 van de Grondwet, met de artikelen 11 en 14 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) en met de artikelen 22 en 26 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten (BUPO-verdrag) doordat zij, bij de totstandkoming van het koninklijk besluit van 11 augustus 1994 waarbij de organisaties worden aangewezen die de leden van de personeelsvertegenwoordiging in de CAMP aanwijzen, op een discriminerende wijze uit de commissie van advies voor het militair personeel van de land-, de lucht- en

de zeemacht en van de militaire dienst is gesloten zodat het bestreden koninklijk besluit met miskenning van een substantieel vormvoorschrift tot stand gekomen is; dat zij dienaangaande uiteenzet wat volgt : het koninklijk besluit van 11 augustus 1994 moet overeenkomstig artikel 159 van de grondwet buiten toepassing blijven, zij heeft de aanwijzing van de Algemene Centrale van het Militair Personeel (ACMP) als representatieve organisatie en haar eigen niet-representatief verklaren met een annulatieberoep bestreden en er bestaat geen deugdelijke verantwoording voor het feit dat drie syndicaten in de schoot van de krijgsmacht representatief worden geacht (ongeacht hun ledenaantal) terwijl de erkende syndicale organisaties slechts één representativiteitszetel toegewezen krijgen (eveneens ongeacht hun ledenaantal binnen de Krijgsmacht); omdat het onderscheid tussen de syndicale organisaties ingesteld is door de wet van 11 juli 1978, nodigt zijde Raad van State uit aan het Arbitragehof een prejudiciële vraag te stellen over de conformiteit van artikel 1, 5 en 12 van de wet van 11 juli 1978 met het gelijkheidsbeginsel;

3.2.1. Overwegende dat artikel 7, eerste lid, van het koninklijk besluit van 20 oktober 1964 tot oprichting van een commissie van advies voor het militair personeel van de land-, de lucht- en de zeemacht en van de medische dienst, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 6 december 1993, bepaalt :

"Alle zaken van algemeen belang met betrekking tot de statutaire toestand van het militair personeel worden door de minister voor advies aan de commissie voorgelegd, zelfs indien zij slechts één personeelscategorie aanbelangen."

Overwegende dat artikel 4 van hetzelfde koninklijk besluit de samenstelling van de CAMP op het stuk van de personeelsvertegenwoordiging organiseert; dat die bepaling, wat betreft de aanwijzing van de

verschillende organisaties die leden in de commissie mogen aanwijzen, verschillende wijzigingen heeft ondergaan, onder meer door artikel 2 van het koninklijk besluit van 6 december 1993 -Belgisch Staatsblad van 11 december 1993- en door artikel 1 van het koninklijk besluit van 11 augustus 1994 -Belgisch Staatsblad van 13 september 1994-; dat, indien naar luid van artikel 2 van het koninklijk besluit van 6 december 1993 het Nationaal Syndicaat van de Militairen nog opgenomen was bij de drie erkende syndicale organisaties die de leden van de personeelsvertegenwoordiging mochten aanwijzen, die organisatie door artikel 1 van het koninklijk besluit van 11 augustus 1994 buiten de aanwijzing gehouden is aangezien die bepaling luidt als volgt :

"De leden van de personeelsvertegenwoordiging worden aangewezen door de volgende syndicale organisaties :

- 1° de Algemene Centrale van de Openbare Diensten;
- 2° de Christelijke Centrale van de Openbare Diensten;
- 3° het Vrij Syndicaat voor het openbaar ambt;
- 4° de erkende professionele syndicale organisatie die volgens het resultaat van de telling door de controlecommissie, bedoeld in artikel 11 van de wet van 11 juli 1978 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van het militair personeel van de land-, de lucht- en de zeemacht en van de medische dienst, voldoet aan de voorwaarde van artikel 5, 2° van de wet van 11 juli 1978, gewijzigd bij de wet van 21 april 1984";

Overwegende aldus dat de verzoekende partij overeenkomstig artikel 2 van het koninklijk besluit van 6 december 1993 het recht had om vertegenwoordigers in de CAMP aan te wijzen maar dat het koninklijk besluit van 11 augustus 1994 dat recht nog alleen heeft toegekend aan de representatieve syndicale organisatie, te weten de erkende syndicale organisatie die, onder de organisaties die niet in de Nationale Arbeidsraad vertegenwoordigd zijn, het grootste aantal bijdrageplichtige leden heeft; dat de verzoekende partij

die hoedanigheid niet heeft en dat zij vanuit dat oogpunt haar middel construeert, met name dat het bestreden besluit aan de CAMP is voorgelegd en dat deze er op 5 februari 1996 een advies heeft over uitgebracht in een samenstelling die gesteund was op het onwettig artikel 1 van het koninklijk besluit van 11 augustus 1994 bij zoverre dat het advies - dat door artikel 4 van het koninklijk besluit van 20 oktober 1964 als een substantiële vorm voor de totstandkoming van het bestreden besluit is ingesteld- onregelmatig is hetgeen dan op zijn beurt het bestreden besluit vitieert;

3.2.2. Overwegende dat de Raad van State in het arrest nr. 77.263 van 27 november 1998 inzake ASBL "ACTION ET LIBERTE" het koninklijk besluit van 6 december 1993 vernietigd heeft omdat het basisbesluit waaraan dat besluit een wijziging heeft gebracht, te weten het koninklijk besluit van 20 oktober 1964 tot oprichting van de CAMP, strijdig is met artikel 182 van de Grondwet dat de vaststelling van het statuut van de leden van de Krijgsmacht, voor de totstandkoming waarvan de medewerking van de syndicale organisaties noodzakelijk is, aan de wetgever voorbehoudt; dat de Raad van State in het arrest nr. 82.934 van 18 oktober 1999 inzake ASBL "ACTION ET LIBERTE" het koninklijk besluit van 11 augustus 1994 vernietigd heeft alweer omdat het koninklijk besluit van 20 oktober 1964 strijdig is met artikel 182 van de Grondwet in de zin dat het recht om zich bij een syndicale organisatie aan te sluiten deel uitmaakt van het statuut van de militairen en dat de syndicale organisaties het platform vormen voor de uitoefening van dat recht;

3.2.3. Overwegende dat uit de vernietiging voor de Raad van State van de regels die de samenstelling van de CAMP bepaalden volgt dat de CAMP, toen zij op 5 februari 1996 advies uitbracht over het ontwerp van het hier

bestreden besluit, onregelmatig samengesteld was; dat, meer nog, de genoemde arresten het gehele stelsel van het syndicaal overleg, zoals dat georganiseerd was door het koninklijk besluit van 20 oktober 1964 tot oprichting van de CAMP en waarvan de verwerende partij toepassing heeft gemaakt bij de totstandkoming van het hier bestreden besluit, strijdig heeft bevonden met artikel 182 van de Grondwet;

Overwegende dat de verzoekende partij in de onderhavige zaak zich in haar enig middel precies beroept op de miskenning van de syndicale raadpleging zoals die georganiseerd was door het koninklijk besluit van 20 oktober 1964 en het koninklijk besluit van 11 augustus 1994; dat, nu er overeenkomstig de overwegingen van de arresten nr. 77.236 en 82.934 die voor het onderhavige geval wordt bijgevalen, reden is om dat gehele systeem van syndicaal overleg buiten toepassing te laten, de Raad van State thans moet vaststellen dat de in het middel vermelde bepalingen geen grondslag kunnen vormen voor het besluit dat het koninklijk besluit onregelmatig tot stand gekomen is; dat in die zin het enig middel niet dienstig aangevoerd wordt,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op veertien mei 2000 en een, door de
IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. DE BRABANDERE.